

Köpek Yavrusu ve Baykuş

Jane MEADOW

Köpek Yavrusu ve Baykuş

Jane MEADOW

Güneşli bir orman açıklığında, Toby adında küçük bir köpek yavrusu yumuşak yeşil çimenlerin üzerinde zıplıyordu. Altın kahverengi tüyleri parlıyor, iri yuvarlak koyu kahverengi gözleri neşeye ışıldıyordu. Koşarken şingırdayan küçük pirinç bir etiketi olan parlak kırmızı bir tasma takıyordu. Toby, en sevdiği topuyla oynamayı dünyadaki her şeyden çok sevdi.

Toby'nin topu yuvarlak ve kırmızıydı, bir yanında küçük beyaz bir yıldız vardı. Topu yuvarlar, peşinden koşar ve mutlu havlamalarla üstüne atlardı. Koşarken sarkık kulakları aşağı yukarı uçuşurdu. Orman uzun ağaçlar ve telaşlı kuşlarla doluydu, ama Toby'nin gözü yalnızca topunu görüyordu. Bütün gün onunla oynayabilirdi.

Bir öğleden sonra Toby topa biraz fazla sert vurdu. Top çimenlerin üzerinde hızla yuvarlandı, bir çalının altına girdi ve gözden kayboldu. Toby peşinden koştu ama topu hiçbir yerde göremedi. Kuyruğu sallanmayı bıraktı. "Ah hayır! Topum gitti!" diye sızlandı. Bir anda hem üzgün hem de endişeli hissetti.

Toby şuraya buraya koştı, her yeri aynı anda kokladı. Ağaçların etrafında fırladı, taşların üzerinden atladı, ama top hiçbir yerde yoktu. Küçük patileri yoruldu, kalbi hızlı hızlı çarptı. "Onu asla bulamayacağım!" diye ağladı. Oturdu ve büyük, üzgün bir iç çekti. Orman çok büyük ve ıssız hissettiriyordu.

Tam o sırada yukarıdan yumuşak bir ses geldi. "Merhaba, küçük dostum. Neden bu kadar üzgünsün?" Toby başını kaldırdı ve alçak bir dalda tünemiş tombul bir baykuş gördü. Baykuşun yumuşak gri ve kahverengi tüyleri, benekli açık renkli bir göğsü ve büyük kehribar rengi gözleri vardı. Gagasında küçük yuvarlak tel gözlükler takıyordu. "Ben Oliver," dedi baykuş nazikçe.

Toby kayıp topunu anlattı. "Her yere baktım!" dedi. Oliver yavaşça gözlerini kırptı. "Her yere aynı anda koşmak, aramakla aynı şey değildir," dedi. "İyi öğütler büyümemize yardımcı olur. Birlikte arayalım, tek tek her yeri. Yakın olanla başla." Toby başını yana eğdi. Aramayı hiç böyle düşünmemiști.

Oliver aşığı uętu ve Toby'nin yanına usulca kondu. "Önce řu ęalının altına bakalım," dedi. Toby alęaldı ve yaprakların altına baktı. Toprak, bir böcek ve düşmüş bir meşe palamudu gördü, ama top yoktu. "İyi deneme," dedi Oliver. "Şimdi řu büyük meşe ağacının arkasına bakalım." Toby biraz daha umutla oraya seğırtti.

Meşe ağacının arkasında kökler ve yosun vardı, ama top orada değildi. Toby yine koşup gitmeye başladı, ama Oliver onu geri çağırdı. "Sabır, küçük dostum. Sırada derenin yanındaki uzun otlara bakacağız." Toby derin bir nefes aldı ve başını salladı. Yavaşlamayı öğreniyordu. Birlikte, adım adım dereye doğru yürüdüler.

Derenin yanındaki uzun otlar Toby'nin burnunu gıdıkladı. Dikkatlice, tek tek her yeri kokladı. Oliver bir daldan izliyordu. "Harika gidiyorsun," diye öttü. "Sakin olmak daha fazlasını görmene yardımcı olur." Toby'nin kulakları dikildi. Biraz gurur duydu. Belki de topu bulabilirdi. Sadece denemeye devam etmesi gerekiyordu.

Devrilmiş bir kütüğün altını ve bir mantar halkasının etrafını aradılar. Toby acele etmedi. Her yere dikkatlice baktı. Oliver önden uçtu ve seslendi: "Böğürtlen çalılarının yanına bak!" Toby kırmızı tasmaı şingırdayarak oraya seğırtti. Burnunu yaprakların arasına soktu, umutla. Ama yine top yoktu. İç çekti, ama pes etmedi.

Sonra Oliver, "Bir an dinlenelim," dedi. "Bazen sakın olduğumuzda gözden kaçırdığımız şeyleri fark ederiz." Toby oturdu ve etrafına baktı. Orman sessiz ve huzurluydu. Derin bir nefes aldı ve endişelerinin yatıştığını hissetti. Tam o sırada, bir ağaç kütüğünün yanındaki yaprak yığınının altından küçük beyaz bir yıldızın görüldüğünü fark etti.

Toby'nin kuyruđu sallanmaya başladı. "Olabilir mi?" diye fısıldadı. Çok heyecanlanmamak için yavaşça yürüdü. Oliver başını salladı. "Hadi, bir bak." Toby burnuyla yaprakları yana itti ve işte oradaydı—beyaz yıldızlı kırmızı topu! "Buldum!" diye sevinçle havladı. Oliver'ın kehribar rengi gözleri gözlüklerinin ardında parladı.

Toby topu aldı ve Oliver'a getirdi. "Teşekkür ederim!" dedi. "Yavaşça aramayı ve pes etmemeyi öğrenmeme yardım ettin. İyi öğütler gerçekten büyümemize yardımcı oluyor." Oliver gülümsedi. "Denemeye devam eden sendin," dedi. "Arkadaşlar böyle yapar—birbirimize yardım ederiz." Toby'nin kuyruğu o kadar hızlı sallandı ki bulanıklaştı.

O günden sonra Toby ve Oliver en iyi arkadaş oldular. Her gün ormanda birlikte oynadılar. Toby topunu yuvarlar, Oliver yukarıdan izleyip ipuçları verirdi. Bazen sadece oturup sohbet ederlerdi. Toby, sabrın ve iyi öğütlerin her macerayı daha güzel yaptığını öğrendi. Ve topunu bir daha hiç kaybetmedi.

Toby her gün biraz daha bilgeleşti. Hâlâ oynamayı çok seviyordu, ama artık sakin ve dikkatli olmayı biliyordu. Diğer hayvanların sorunları olduğunda, Toby, "Tek tek her yeri arayalım," derdi. Oliver gururla başını sallardı. Arkadaşlıkları ormandaki en büyük hazineydi ve birlikte birçok mutlu macera yaşadılar.

Yani, eğer sen de bir gün özel bir şeyini kaybedersen, Toby ve Oliver'ı hatırla. Derin bir nefes al, yardım iste ve dikkatlice bak. İyi öğütler ve sabır sana yol gösterecek. Ve kim bilir? Belki yol boyunca bir can dostu bulursun. Orman sürprizlerle doludur ve Toby ile Oliver için her gün yeni bir maceradır.